

Η' ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

326. Γεώργιος Γεννάδιος, (Σηλυβρία 1786 - Αθήνα 1854)

Εκπαιδευτικός και λόγιος με εθνική δράση.
Πρώτος διευθυντής της Εθνικής Βιβλιοθήκης.
Φωτογραφία: Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Σπούδασε στα Δολιανά, στα Γιάννενα και αργότερα κοντά στο Λάμπρο Φωτιάδη στη Δακία και τελειοποίησε τις σπουδές του στη Λειψία. Το 1820 μνήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Το 1821 αγωνίστηκε μαζί με τον Αλ. Υψηλάντη στις παραδουνάβιες ηγεμονίες. Μετά την καταστροφή στο Δραγατσάνι έφυγε στη Γερμανία, από όπου επέστρεψε το 1824. Στα χρόνια του Καποδίστρια ο Γεννάδιος οργάνωσε το Ορφανοτροφείο και το Κεντρικό Σχολείο στην Αίγινα. Πρωτοστάτησε στην ίδρυση του Εθνικού Τυπογραφείου και της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Το συγγραφικό έργο του, οι λόγοι, η φιλελεύθερη και αγωνιστική δράση του, ο θερμός πατριωτισμός του και οι ανυπολόγιστες υπηρεσίες του στο έθνος τον τοποθετούν ανάμεσα στις κορυφαίες ελληνικές φυσιογνωμίες.

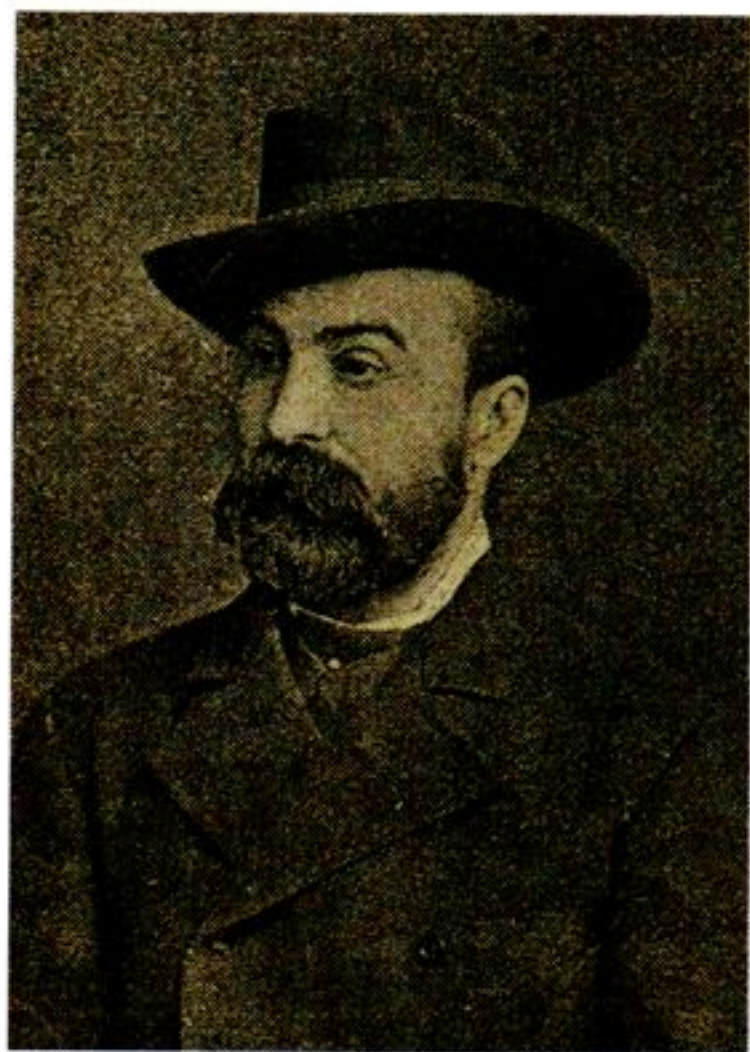
327. Γεώργιος Βιζυηνός, (Βιζύη 1849 - Αθήνα 1896)

Συγγραφέας, παιδαγωγός και λαογράφος.
Φωτογραφική αναπαραγωγή από το *Ημερολόγιο* του Κ. Φ. Σκόκου, 1894.

Ποιητής και πεζογράφος, ο σημαντικότερος της γενιάς του 1880. Τα πρώτα γράμματα τα διδάχτηκε στη Βιζύη και στη συνέχεια σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Παρακολούθησε μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, συνέχισε τις σπουδές του στη Γερμανία, στη Γαλλία και τέλος στο Λονδίνο. Το 1884 εγκαταστάθηκε οριστικά στην Αθήνα. Ένας άτυχος έρωτάς συγκλόνισε την ήδη επισφαλή υγεία του με αποτέλεσμα τον εγκλεισμό του στο "Δρομοκαίτειο". Η δραματική και μυθιστορηματική ζωή του αποτυπώνεται στο έργο του που χαρακτηρίζεται από τρία βασικά στοιχεία: α) ένα λαϊκό - λαογραφικό, β) ένα λόγιο-φαναριώτικο και γ) τέλος, ένα ευρωπαϊκό στοιχείο. Από τα σπουδαιότερα έργα του είναι: "Το αμάρτημα της μητρός μου" (1883), "Ποίος ήτο ο φονεύς του αδελφού μου" (1883), "Το μόνον ταξίδιον της ζωής μου" (1884), "Ο Μοσκώβ Σελήμ" (1886). Το ποιητικό του έργο συγκεντρώνεται στη συλλογή *Αιθίδες αίραι* (1883).

328. Στέφανος Κουμανούδης, (Αδριανούπολη 1818 - Αθήνα 1899)

Αρχαιολόγος, επιγραφικός φιλόλογος, λεξικογρά-

327

φος και ιστορικός, καθηγητής Πανεπιστημίου.
Φωτογραφία: Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Φιλόλογος και αρχαιολόγος. Μετά τις σπουδές του στη Γερμανία και στη Γαλλία, το 1845 διορίστηκε υφηγητής της Λατινικής Φιλολογίας στο Εθνικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ένα χρόνο αργότερα, έγινε έκτακτος καθηγητής και το 1854, ορίστηκε τακτικός καθηγητής στο ίδιο μάθημα. Μετάφρασε και πλούτισε το λεξικό της Λατινικής γλώσσας του Ερρίκου Ουλέριχου. Ενώ δίδαξε επί σαράντα χρόνια Λατινική Φιλολογία και Ρωμαϊκή Αρχαιολογία, κατείχε σε βάθος και την Ελληνική Φιλολογία. Ιδιαίτερα ασχολήθηκε με τις αρχαίες επιγραφές των Αθηνών. Από τη θέση του γραμματέα της Αρχαιολογικής Εταιρείας (1859- 1894), δημιούργησε το πρώτο επιστημονικά σχεδιασμένο μουσείο στο Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Πρωτοστάτησε στην επανέκδοση της *Αρχαιολογικής Εφημερίδας* (1883) και εξέδωσε το περιοδικό *Φιλίστωρ* (1861-1863). Δημοσίευσε εργασίες του σε πολλά περιοδικά της εποχής του και εξέδωσε αυτοτελείς μελέτες του. Είναι γνωστός για το δίτομο έργο του *Συναγωγή νέων λέξεων υπό των λογίων πλασθέντων* (1899), όπου προσπάθησε να αποδείξει ότι η ελληνική γλώσσα δεν έχασε ποτέ τη ζωντάνια και τη γονιμότητά της.

329

329. Άγιος Νεκτάριος, Κεφαλάς (Σηλυβρία 1846 - Αθήνα 1920)

Επίσκοπος Πενταπόλεως, ιδρυτής της Μονής Αγίας Τριάδος Αιγίνης. Το 1961 αγιοποιήθηκε.
Φωτογραφία: Μονή Αγίας Τριάδος Αιγίνης

Το κοσμικό του όνομα ήταν Αναστάσιος Κεφαλάς. Έλαβε το όνομα Νεκτάριος κατά τη χειροτονία του σε διάκονο στις 15 Ιανουαρίου 1877. Το 1886 πήρε το πτυχίο της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Τον Ιανουάριο του 1889 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Πενταπόλεως του ιδίου Πατριαρχείου. Τον ίδιο χρόνο ήρθε στην Ελλάδα. Διετέλεσε Διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής στην Αθήνα (1894-1908). Ίδρυσε στην Αίγινα τη μονή της Αγίας Τριάδος όπου και έζησε από το 1908 ως το θάνατό του στις 9 Νοεμβρίου 1920. Στις 20 Απριλίου του 1961 με πράξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου αγιοποιήθηκε, λόγω των πολλών θαυμάτων που επέλεσε. Ο Άγιος Νεκτάριος άφησε ένα αξιόλογο και ψυχοφελές έργο.

330. Στίλπων Κυριακίδης, (Κομοτηνή 1887 - Θεσσαλονίκη 1964)

Ιστορικός και λαογράφος, εισηγητής της «Ιστορικής

μεθόδου» στην ελληνική λαογραφία, καθηγητής Πανεπιστημίου.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Φοίτησε στο Εθνικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, από όπου πήρε και τον τίτλο του διδάκτορος. Δίδαξε στη Ζωσιμαία Σχολή και στο Παγκύπριο Γυμνάσιο (1912-1914). Εργάστηκε ως συντάκτης στο *Ιστορικό Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας* (1914) και υπήρξε διευθυντής του Λαογραφικού Αρχείου της Ακαδημίας Αθηνών (1918). Διετέλεσε διευθυντής στο περιοδικό *Λαογραφία* από το 1921 έως το 1951 και συγχρόνως διηύθυνε τα *Μακεδονικά και τα Ελληνικά*, μαζί με το Λίνο Πολίτη. Έγραψε πληθώρα μελετών και άρθρων και ήταν ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.

331. Χρήστος Τσουντας, (Στενήμαχος 1857 - Αθήνα 1934)

Αρχαιολόγος, καθηγητής Πανεπιστημίου, ακαδημαϊκός, θεμελιωτής της ελληνικής προϊστορικής αρχαιολογίας.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Φοίτησε στα σχολεία της ιδιαίτερης πατρίδας του, στη Φιλιππούπολη και ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στην Αθήνα. Σπούδασε στη Γερμανία και δίδαξε στη Φιλιππούπολη. Το 1883 διορίστηκε έφορος αρχαιοτήτων. Κατά τη διάρκεια της εφορείας του (1883-1901), έκανε ανασκαφές στις Μυκήνες, στη Λακωνία, στις Κυκλάδες και στη Θεσσαλία. Το 1901 διορίστηκε καθηγητής στο Εθνικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου δίδαξε για είκοσι πέντε χρόνια, το μάθημα της Ιστορίας της Αρχαίας Τέχνης. Το 1927 δίδαξε, για λίγους μήνες, και στο νεοσύστατο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Έγραψε βιβλία και δημοσίευσε πολλές εργασίες του σε περιοδικά. Το τελευταίο και σημαντικό βιβλίο του, που τυπώθηκε στην Αθήνα το 1928, είχε τον τίτλο *Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Τέχνης*.

332. Γεώργιος Γουναρόπουλος, (Σωζόπολη 1889 - Αθήνα 1977)

Ζωγράφος από τους σημαντικότερους της νεοελληνικής τέχνης

Φωτογραφία: Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Το 1919 με υποτροφία του Αβερωφείου Διαγωνισμού πήγε στο Παρίσι, όπου έκανε και την πρώτη ατομική του έκθεση το 1926. Ενώ βρισκόταν στη Γαλλία, ο Γουναρόπουλος εξέθεσε δύο φορές έργα του στην Ελλάδα, το 1925 και το 1929. Το 1958 απέσπασε το βραβείο Guggenheim για την Ελλάδα και παράλληλα η γκαλερί "Ζυγός" παρουσίασε το έργο του. Μνημειακή

332

σε μέγεθος και εκτέλεση παραμένει η σύνθεσή του για την αίθουσα συνεδριάσεων του Δημαρχείου της Αθήνας το 1936. Μετά το θάνατό του το σπύι του μετατράπηκε σε "Μουσείο Γ. Γουναρόπουλου".

Ο Γουναρόπουλος υπήρξε επιδέξιος σχεδιαστής και ακολούθησε σε όλη του τη ζωή ένα συγκεκριμένο ποιητικό σουρρεαλιστικό ζωγραφικό όραμα.

333. Γεώργιος Μέγας, (Μεσημβρία 1893 - Αθήνα 1976)

Λαογράφος, καθηγητής Πανεπιστημίου και ακαδημαϊκός.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Υπηρέτησε ως εκπαιδευτικός επί πολλά έτη. Το 1925 αναγορεύθηκε διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής. Ο Μέγας υπήρξε πρόεδρος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας, από το 1960. Υπήρξε ακάματος ερευνητής. Οι δημοσιευμένες εργασίες του υπερβαίνουν τις 200. Κύρια έμφαση έδωσε στη μελέτη του ελληνικού λαϊκού παραμυθιού και της λαϊκής αρχιτεκτονικής. Και στους δύο αυτούς μείζονες τομείς της λαογραφικής έρευνας, ο Μέγας θεωρήθηκε αυθεντία με διεθνή προβολή και αναγνώριση.

333

334

334. Μέλπω Μερλιέ, (Ξάνθη 1890 - Αθήνα 1979)

Μουσικολόγος - Εθνογράφος, ιδρύτρια του Μουσικού και Λαογραφικού Αρχείου και του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Σπούδασε στο Νεοελληνικό Ινστιτούτο της Σορβόνης με τον καθηγητή της νεοελληνικής γλώσσας και φιλολογίας Ουμπέρ Περνέ. Το ενδιαφέρον των ερευνών της στράφηκε κυρίως, προς τη μελέτη των ελληνικών δημοτικών τραγουδιών. Το 1930 συνίδρυσε το Μουσικό και Λαογραφικό Αρχείο και, ένα χρόνο αργότερα, το 1931, πρωτοστάτησε στη θεμελίωση του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, που διηύθυνε μέχρι το τέλος της ζωής της. Δημοσίευσε μελέτες και μια σειρά άρθρων που αναφέρονται στην ελληνική λαϊκή και βυζαντινή μουσική. Ήταν παντρεμένη με το Γάλλο νεοελληνιστή και διευθυντή του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών, Οκτάβ Μερλιέ.

335. Κώστας Βάρναλης, (Πύργος Βουλγαρίας 1883 - Αθήνα 1974)

Ποιητής, συγγραφέας, κριτικός, μεταφραστής.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Σπούδασε στα Ζαρίφεια Διδασκαλεία της Φιλιπούπολης και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ασχολήθηκε με τη διδασκαλία σε ελληνικά σχολεία της Βουλγαρίας και στη συνέχεια της Ελλάδας αλλά και με τη δημοσιογραφία, ποίηση, κριτική. Μεταξύ των έργων του ξεχωρίζουν *Κηρήθρες* (1905), *Το φως που καίει* (1922), *Ο Σολωμός χωρίς μεταφυσική* (1925), *Σκλάβοι πολιορκημένοι* (1927), *Η Αληθινή Απολογία του Σωκράτη* (1931) κ.ά. Τα χαρακτηριστικά του έργου του είναι η πλαστικότητα ύφους, η σατιρική διάθεση, ο λυρισμός και η άψογη δημοτική γλώσσα. Το 1957 βραβεύτηκε με το βραβείο Λένιν για την Ειρήνη.

336. Μάνος Χατζιδάκις, (Ξάνθη 1925 - Αθήνα 1996)

Μουσικοσυνθέτης.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Ένας από τους σημαντικότερους νεοέλληνες συνθέτες, ο οποίος επηρέασε έντονα το μεταπολεμικό μουσικό μας πολιτισμό. Η επιλογή του να εστιάσει το ενδιαφέρον του στο λαϊκό τραγούδι της πρώτης μεταπολεμικής δεκαετίας μέχρι τις σύγχρονες δραστηριότητές του στο ραδιόφωνο, το Σείριο, την Ορχήστρα των Χρώματων καθρεφτίζει την ανήσυχη διάθεσή του.

Η αισθητική του συγκίνηση είναι το βασικό όπλο κάθε καλλιτεχνικού έργου του και η διάρκειά του στο χρόνο, η επιβεβαίωσή του. Πέρα από το τραγούδι, η δραστηριότητα του συνθέτη επεκτείνεται και σε πολλά ακόμη

335

είδη μουσικής, αλλά και μόνον η δουλειά του σ' αυτό αρκεί να του δώσει κορυφαία θέση στα μουσικά μας δρώμενα.

337. Σοφία Βέμπο, (Καλλίπολη 1910 - Αθήνα 1978)

Ερμηνεύτρια του ελαφρού ελληνικού τραγουδιού.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Το επώνυμο Βέμπο ήταν το καλλιτεχνικό της ψευδώνυμο. Το αληθινό της ήταν Μπέμπο. Τραγουδώντας, εμπύχωνε τον ελληνικό στρατό κατά τη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού Πολέμου.

Ήδη από τις πρώτες μέρες της Κατοχής φυλακίστηκε αλλά, το 1943 φυγαδεύτηκε στη Μέση Ανατολή. Το 1945 επέστρεψε στην Ελλάδα και συνέχισε την καλλιτεχνική της σταδιοδρομία. Από το 1957 ήταν παντρεμένη με τον Δ. Τραϊφόρο.

338. Κωνσταντίνος Δοξιάδης, (Στενήμαχος 1913 - Αθήνα 1975)

Αρχιτέκτων - πολεοδόμος, μηχανικός διεθνούς εμβέλειας και υφυπουργός.

Φωτογραφία: Εκδοτική Αθηνών

Φοίτησε στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και στη συνέχεια, κατέκτησε τον τίτλο του διδάκτορος μηχανικού από Πολυτεχνείο του Βερολίνου. Κατείχε διάφορες θέσεις στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, δίδαξε ως επιμελητής στο Πολυτεχνείο (1939-1944). Ήταν πρόεδρος κατασκευαστικών εταιρειών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, και σύμβουλος διεθνών επιτροπών που ασχολούνταν με οικιστικά ζητήματα. Στις μελέτες του συγκαταλέγονται τα εθνικά σχέδια κατοικίας για το Ιράκ, το Λίβανο, το Πακιστάν και οικιστικές και πολεοδομικές μελέτες για τη Γκάνα, την Ισπανία, τη Βραζιλία, την Ελλάδα, το Ήσπγουικ Φιλαδέλφειας των ΗΠΑ και την ανάπτυξη της Ουάσινγκτον. Έγραψε μελέτες με θέμα τους οικισμούς και πολλές εργασίες και άρθρα του δημοσιεύτηκαν σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά. Τιμήθηκε με ξένα βραβεία και παράσημα.

339. Κωνσταντίνος Καραθεοδωρής, (Βερολίνο 1873 - Μόναχο 1950)

Διαπρεπής μαθηματικός και ακαδημαϊκός θρακικής καταγωγής.

Φωτογραφία: Εθνικό Ιστορικό Μουσείο

Από το 1913 μέχρι το 1924 διατέλεσε καθηγητής σε πολλά Πανεπιστήμια όπως στο Ανόβερο, το Μπρεσλάου και την Αθήνα. Δίδαξε ακόμα στα Πανεπιστήμια του Χάρβαρντ και της Καλιφόρνιας και διατέλεσε μέλος στις ακαδημίες του Μονάχου, του Γκέτιγκεν και της Αθήνας. Το 1920, ύστερα από πρόσκληση του Ελ. Βενιζέλου, πήγε στη Σμύρνη για να οργανώσει ελληνικό Πανεπιστήμιο, προσπάθεια, που διακόπηκε από τη Μικρασιατική Καταστροφή, που ακολούθησε. Τα αντικείμενα που τον απασχόλησαν ήταν μεταξύ άλλων η θερμοδυναμική, η ειδική σχετικότητα, η οπτική και η μηχανική στη φυσική, ο λογισμός των μεταβολών, η θεωρία των πραγματικών και μιγαδικών συναρτήσεων και η διαφορική γεωμετρία στα μαθηματικά. Ακόμα, μελετησε τα μνημεία της αρχαιότητας από μαθηματική σκοπιά (οι καμπύλες του Παρθενώνα). Υπήρξε στενός φίλος και συνεργάτης του Άλμπερτ Αϊνστάιν.

336

330

Πολυτεχνική Σχολή Ξάνθης

Θ' Η ΘΡΑΚΗ ΣΗΜΕΡΑ

Η Θράκη είναι σήμερα μία από τις πλέον ευνοημένες περιοχές της ελληνικής περιφέρειας. Κι αυτό, γιατί η ελληνική πολιτεία έχει επιδείξει τα τελευταία χρόνια ξεχωριστό ενδιαφέρον για την περιοχή, επειδή η γεωγραφική της θέση την καθιστά "πύλη" των χερσαίων οδών της Ευρώπης προς την Εγγύς και τη Μέση Ανατολή, ενώ ταυτόχρονα αυτή αποτελεί -μαζί με την ελληνική Μακεδονία- τη φυσική έξοδο της Κεντρικής Βαλκανικής προς το Αιγαίο Πέλαγος και κατ' επέκταση προς τη Μεσόγειο.

Έτσι, στο πλαίσιο του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος, καθώς και του Σχεδίου Περιφερειακής Ανάπτυξης, τα οποία χρηματοδοτήθηκαν σε υψηλά ποσοστά από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πραγματοποιούνται στη Θράκη μετά το 1990 μεγάλα και σημαντικά έργα, όπως η Εγνατία οδός, οι κάθετοι οδικοί άξονες, που θα συνδέσουν την Κεντρική Βαλκανική με τα λιμάνια της Αλεξανδρούπολης και της Καβάλας, η επέκταση και η βελτίωση του σιδηροδρομικού δικτύου, η επέκταση του αεροδρομίου και του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης κ.ά. Τα έργα αυτά έχουν αλλάξει άρδην την εικόνα της Θράκης, η οποία ως το πρόσφατο παρελθόν ήταν μια από τις παραμελημένες περιοχές της χώρας.

Πέραν όμως απ' όλα αυτά, η ελληνική πολιτεία, στο πλαίσιο της εθνικής πολιτικής για την ανάπτυξη της περιφέρειας, αφενός πραγματοποίησε στην περιοχή μια σειρά από σημαντικά έργα υποδομής, ανάμεσα στα οποία ξεχωρίζουν το υδροηλεκτρικό φράγμα του Νέστου, το εργοστάσιο φωταερίου της ΔΕΗ στην Κομοτηνή και η κατασκευή του νέου εθνικού και επαρχιακού οδικού δικτύου και, αφετέρου, έδωσε σημαντικά κίνητρα με στόχο την οικονομική της ανάπτυξη και, ιδιαίτερα, της βιομηχανίας/βιοτεχνίας. Στην ίδια περίοδο κατασκευάστηκαν στη Θράκη δεκάδες νέες σχολικές μονάδες, καινούργια και σύγχρονα νοσοκομεία, νέα δημόσια καταστήματα, κέντρα αθλητισμού, γυμναστήρια και κολυμβητήρια, καθώς και εκατοντάδες νέες κατοικίες για τη στέγαση των οικονομικά ασθενέστερων κατοίκων. Τέλος, ιδιαίτερο ενδιαφέρον επέδειξε το κράτος για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης, το οποίο εξελίσσεται σε ένα από τα καλύτερα εξοπλισμένα πανεπιστήμια της χώρας.

Σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της περιοχής διαδραματίζει και η τοπική αυτοδιοίκηση. Απαλλαγμένη, χάρη στο νέο νομοθετικό πλαίσιο, από τις αγκυλώσεις που προκαλούσε ο συγκεντρωτισμός του παρελθόντος και εκμεταλλευόμενη τις μεγάλες δυνατότητες που παρέχει στους τοπικούς φορείς η Ευρωπαϊκή Ένωση, η τοπική αυτοδιοίκηση πήρε σημαντικές πρωτοβουλίες σε πολλούς τομείς, όπως ο εκσυγχρονισμός των πόλεων και των οικισμών, η κατασκευή νέων δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης, η ανάδειξη και αξιοποίηση των φυσικών και αρχαιολογικών μνημείων, ο τουρισμός, ο πολιτισμός κ. ά., συμβάλλοντας έτσι στη μεγάλη αλλαγή που συντελείται σήμερα στη Θράκη.

Αν ο' όλα τα παραπάνω, προστεθεί και η ανάπτυξη που παρατηρείται χάριν της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σε όλους τους τομείς, ανοικοδόμηση των αστικών και ημιαστικών κέντρων, κατασκευή νέων βιομηχανικών και βιοτεχνικών μονάδων, δημιουργία μεγάλων μονάδων αγροτικής και κτηνοτροφικής εκμετάλλευσης, εισαγωγή νέων καλλιεργειών, κατασκευή ξενοδοχειακών μονάδων κ.ά., γίνεται φανερό ότι οι προοπτικές που διανοίγονται για τη Θράκη είναι πραγματικά λαμπρές.

341. Πολυτεχνείο Ξάνθης.

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

342. Φοιτικές Εστίες της Ξάνθης.

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

343. Πολυτεχνείο Ξάνθης.

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

344. Πανεπιστημιακή αίθουσα Τελετών Ξάνθης

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

345. Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη στη Ξάνθη.

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

346. Νέο Περιφερειακό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης.

Φωτογραφία: Νομαρχία Έβρου

347. Φοιτητικές Εστίες της Κομοτηνής.

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

348. 1ο Τ.Ε.Ε. Κομοτηνής.

Φωτογραφία: Νομαρχία Ροδόπης

349. Πανεπιστημιακό Κολυμβητήριο στην Κομοτηνή.

Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

350. 1ο Νηπιαγωγείο Φερρών.

Φωτογραφία: Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπ/σης Έβρου

351. 3ο Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής.

Φωτογραφία: Νομαρχία Ροδόπης

352. Μειονοτικό Σχολείο Κομοτηνής.

Φωτογραφία: Νομαρχία Ροδόπης

353. 3ο Γυμνάσιο Κομοτηνής.

Φωτογραφία: Νομαρχία Ροδόπης

354. Διαπολιτισμικό Δημοτικό Σχολείο Σαπών.

Φωτογραφία: Νομαρχία Ροδόπης

355. Δημοτικό Σχολείο Λαβάρων Έβρου.

Φωτογραφία: Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπ/σης Έβρου

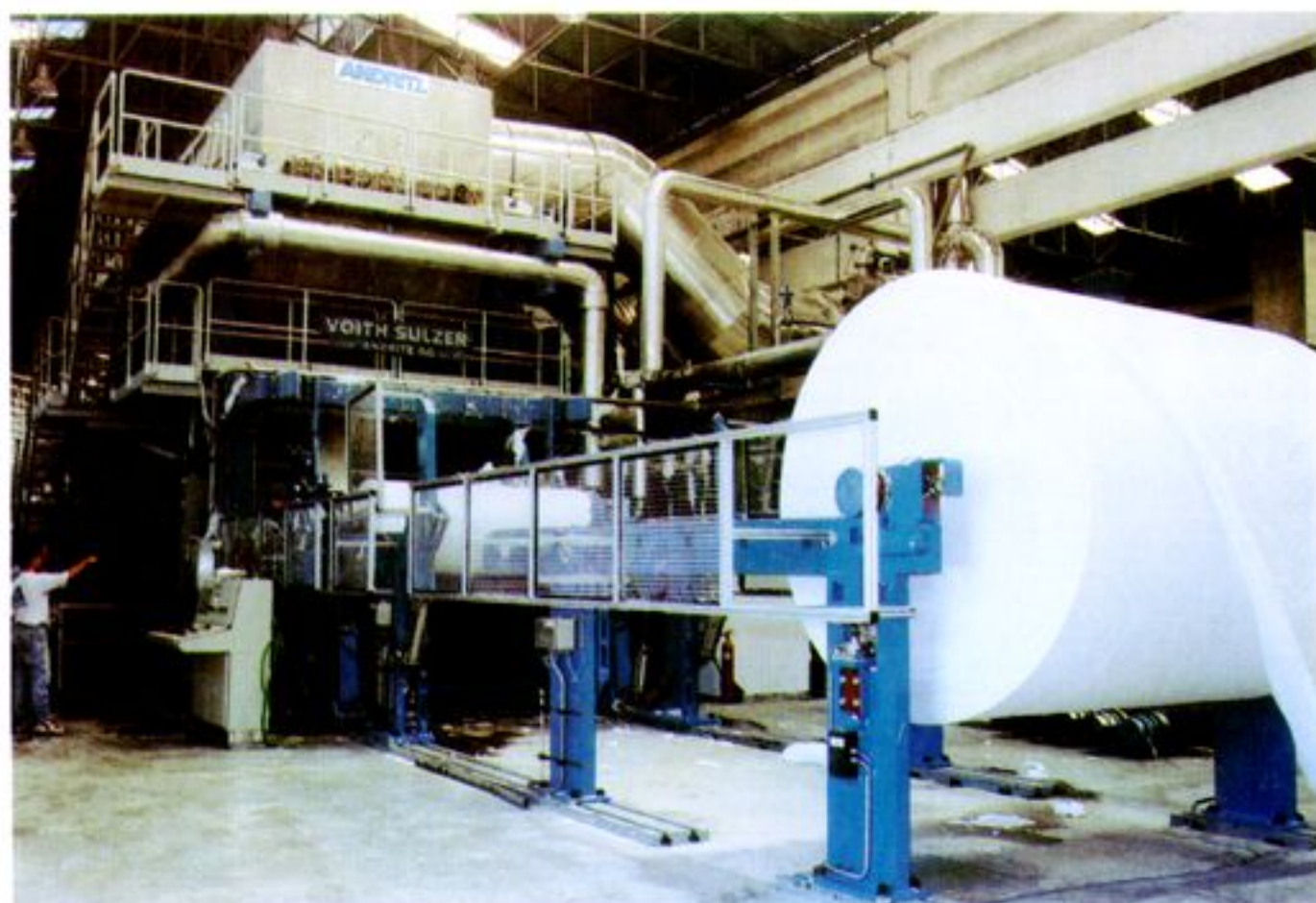

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

349

365

361

356. Παιδαγωγικό Τμήμα της Αλεξανδρούπολης.
Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

357. Ιατρική Σχολή Αλεξανδρούπολης.
Φωτογραφία: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

358. Νέα κτήρια Γυμνασίων Αλεξανδρούπολης.
Φωτογραφία: Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπ/σης Έβρου

359. Εγνατία Οδός.
Φωτογραφία: Κωνσταντίνος Χατζόπουλος

360. Αεροδρόμιο Αλεξανδρούπολης.
Φωτογραφία

361. ΔΕΗ - Πόρτο Λάγος.
Φωτογραφία

362. Φράγμα Γρατινής.
Φωτογραφία

363. Βιομηχανική Ζώνη Αλεξανδρούπολης.
Φωτογραφία: Μ. Μπολιάκης

364. Μύλοι Ξάνθης.
Φωτογραφία

365. Χαρτοβιομηχανία Ξάνθης.
Φωτογραφία: Χαρτοβιομηχανία Ξάνθης Diana

366. Βιομηχανία κρέατος και αλλαντικών Θράκης.
Φωτογραφία: Βιομηχανία κρέατος και αλλαντικών "Θράκη"

367. Βιομηχανική Ζώνη Αλεξανδρούπολης.
Φωτογραφία: Μ. Μπολιάκης

366

Ο Τύπος

Σύγχρονες Θρακιώτικες Εφημερίδες και Περιοδικά

Αδέσμευτη, Ακρίτας, Εμπρός, Η Εφημερίδα των Πολιτών, Θράκη, Μαχητής, Φωνή της Ξάνθης, Αγώνας, Ενδοχώρα (π.), Αντιποίησις Ειδήσεων, Αγροτική Φωνή, Αντιφωνητής, Ελεύθερη Αποψη, Ελεύθερο Βήμα, Θρακική Αγορά, Η Κερασούντα και το Καρς, Θρακική Γη, Ξυλαγανή, Παρατηρητής, Η Πατρίδα, Περισκόπιο, Ο Χρόνος, Ζαγάλιστα, Mihenk, Balkan, Baris, Birlik, Gönülden Gönüle, Bülten, Gündem, Peri, Olay, Hakka Davet, Trakya'nin Sesi, Αντίλαλοι, Τα εξ Αμάξης, Το Βήμα της Άνθειας, Η Βήρα, Γήπεδο, Η Γνώμη, Δημοκρατικός Έβρος, Διδυμότειχο, Έβρο-Οικολογικά, Έβρο-Sport, Ελεύθερη Θράκη, Επαρχιακός Τύπος, Θάρρος, Θρακικός Εξώστης, Εξώπολις (π), Κραυγή της Σαμοθράκης, Μαχητής

του Έβρου, Μεθόριος, Τα Νέα της Τραϊανούπολης, Ορφικός Παλμός, Πανθρακική, Πανθρακικόν Βήμα, Η Πρώτη, Η Φωνή της Σαμοθράκης, Icona (π), Το Ψάρεμα στο Θρακικό Πέλαγος (π), Παλμός, Καρυδιά, Γνωριμία της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως και Σαμοθράκης (π), Θρακικός Οϊωνός (π), Θρηϊκίος Άνεμος (π), Arkadal Çocuk (π), Gündem Boncuk, Safak, Öğretmenin Sesi, Rodop rüzgarı και Genc Kalemler.

Καθώς και τα επιστημονικά περιοδικά:

Θρακική Εστία (Αθήνα), Θρακικά Χρονικά (Ξάνθη), Θρακολογία (Θεσσαλονίκη), και Θρακική Επετηρίς (Κομοτηνή).

Οπτικοακουστικό Υλικό

Στο πλαίσιο της Έκθεσης “Θράκη 2000: 80 Χρόνια από την Ενσωμάτωση στην Ελλάδα” προβάλλεται η ταινία “Εικόνες καθημερινότητας στη Θράκη του 2000”. Η ταινία επιχειρεί ένα σύντομο οδοιπορικό στη σημερινή Θράκη, προσφέροντας μια θεώρηση του χώρου και των ανθρώπων της. Από τις εικόνες της φύσης περνά στις δραστηριότητες της υπαίθρου και τους ρυθμούς της πόλης· από την πανεπιστημιακή ζωή στην ανάπτυξη της βιομηχανίας, από τους παραδοσιακούς οικισμούς της υπαίθρου στα σύγχρονα αστικά κέντρα. Όλα αυτά συνθέτουν το πορτρέτο της σημερινής Θράκης.

Σκηνοθεσία: Πάνος Παπαδόπουλος, Άκης Κερσανίδης
Παραγωγή: Prosenghisi, για τη Βουλή των Ελλήνων